

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 10 januari 2012 in zaak nr. 11/18289 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 23 mei 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 januari 2012 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoep is aangehecht.

De minister (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. De vreemdeling klaagt in de grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu hij geen medische stukken heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn gestelde psychische problemen, zijn beroep hierop ter rechtvaardiging van zijn vage, inconsistente, onaannemelijke en ongeloofwaardige verklaringen geen doel treft. Daartoe voert de vreemdeling onder meer aan dat de rechtbank heeft miskend dat het beroep dat de minister heeft gedaan op het advies van MediFirst van 30 november 2010 (hierna: het MediFirst-advies) onvoldoende is, omdat dit advies summier is en de conclusie ervan wordt gelogenstraft door de gang van zaken tijdens het nader gehoor van 9 december 2010, dat in verband met de vreemde indruk die hij maakte is afgebroken teneinde de gemachtigde in de gelegenheid te stellen om de vreemdeling medisch te laten onderzoeken en medische informatie over hem toe te sturen.

1.1. De minister heeft de vreemdeling, voor indiening van zijn asielaanvraag, medisch laten onderzoeken door MediFirst. De resultaten van dit onderzoek, waarbij de vreemdeling is gezien door een verpleegkundige, zijn weergegeven in het MediFirst-advies, dat mede is ondertekend door een arts. Daarin is, voor zover thans van belang, vermeld dat geen sprake is van medische problematiek die van invloed kan zijn op de verklaringen van de vreemdeling.

1.2. In het besluit van 23 mei 2011 heeft de minister zich, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat geen aanleiding bestaat de conclusie van het MediFirst-advies te herzien. Daartoe stelt de minister dat het MediFirst-advies is gebaseerd op gedegen onderzoek volgens een vast protocol, dat de vreemdeling uitgebreid in de gelegenheid is gesteld om een afspraak met een arts of psycholoog te maken en dat het voor rekening van de vreemdeling komt dat hij hiervan geen gebruik heeft gemaakt en verder geen medische documenten heeft overgelegd. Voorts heeft de vreemdeling tijdens het nader gehoor van 14 maart 2011 ook zelf verklaard dat hij zich

goed voelt en om die reden geen arts heeft bezocht. Wel is tijdens het nader gehoor van 9 december 2010 geconstateerd dat de vreemdeling een vreemde indruk maakte, doch tegelijkertijd is opgemerkt dat de vreemdeling overkomt als een normale jongeman. Het gehoor is niet afgebroken omdat de vreemdeling niet gehoord zou kunnen worden maar om zekerheid te verkrijgen over diens situatie, aldus de minister.

1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 5 april 2011 in zaak nr. 201009709/1/V2; www.raadvanstate.nl), dient de minister, indien en voor zover hij een MediFirst-advies aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Awb van te vergewissen dat dit advies - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

Indien de minister heeft voldaan aan de aldus op hem rustende vergewisplicht, kan een vreemdeling de uitkomst van een MediFirst-advies nog slechts succesvol bestrijden door overlegging van een andersluidend deskundigenadvies.

1.4. De rechtbank heeft, door te overwegen als zij heeft gedaan, niet onderkend dat alvorens kon worden overgegaan tot beantwoording van de vraag of hetgeen de vreemdeling heeft ingebracht aanleiding geeft om aan de juistheid van de conclusies van het MediFirst-advies te twijfelen, zij eerst diende te beoordelen of de minister dat advies naar inhoud inzichtelijk en concludent heeft kunnen achten.

Met het oog op de door MediFirst te bieden dienstverlening is door MediFirst, de Immigratie- en Naturalisatiedienst en de Vereniging van Indicerende en adviserende Artsen het Protocol Medisch advies Horen en Beslissen (hierna: het protocol) vastgesteld. Paragraaf 2.4 van het protocol luidt:

"In het advies wordt beargumenteerd weergegeven hoe de verpleegkundige en de medisch adviseur tot een bepaalde conclusie zijn gekomen:

- In het advies is op heldere en consistente wijze uiteengezet op welke gronden het advies is gebaseerd;
- De in de uiteenzetting genoemde gronden vinden op hun beurt aantoonbaar voldoende steun in de feiten, omstandigheden en bevindingen, vermeld in het advies;
- Bedoelde gronden kunnen de daaruit getrokken conclusie rechtvaardigen."

In het MediFirst-advies is, in afwijking van hetgeen daarover in paragraaf 2.4 van het protocol is vermeld, geen enkele motivering gegeven van de conclusie dat geen sprake is van medische problematiek die van invloed kan zijn op de verklaringen van de vreemdeling. Het MediFirst-advies is derhalve niet inzichtelijk. Door ter zake geen nader onderzoek te laten doen, heeft de minister niet voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende vergewisplicht. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

De grief slaagt.

2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het besluit van 23 mei 2011 worden

getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

3. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat het relaas ongeloofwaardig is. Daartoe is namens de vreemdeling betoogd dat deze als gevolg van zijn psychische problemen niet dan wel onvoldoende in staat was zijn relaas op behoorlijke wijze naar voren te brengen.

3.1. In het besluit van 23 mei 2011, waarin het voornemen daartoe van 19 april 2011 is ingelast, heeft de minister zich, voor zover thans van belang, op het standpunt gesteld dat de vreemdeling vage, inconsistente, onaannemelijke en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en dat derhalve van zijn asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Voor zover namens de vreemdeling is betoogd dat zijn psychische gesteldheid zijn vermogen om te verklaren heeft beïnvloed, heeft de minister zich op het in 1.2. vermelde standpunt gesteld.

Uit hetgeen hiervoor in 1.4. is overwogen, vloeit voort dat dit standpunt van de minister niet afdoende is gemotiveerd.

De beroepsgrond slaagt.

4. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond komt de Afdeling niet toe. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geschil.

5. Het inleidend beroep is gegrond. Het besluit van 23 mei 2011 komt wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb voor vernietiging in aanmerking.

6. De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 10 januari 2012 in zaak nr. 11/18289;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 23 mei 2011, kenmerk 0912211195;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. G. van der Wiel, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

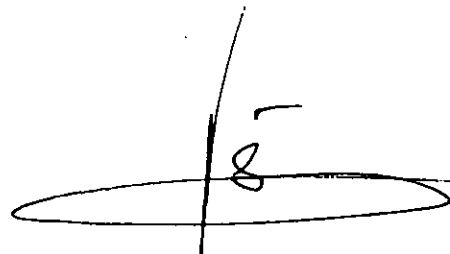
w.g. De Groot
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 september 2012

210.

Verzonden: 20 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser